



การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน
สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

The Development Teaching Model to Develop in Teaching Competency
for Undergraduate Students of Faculty of Education in Thaksin University

Received: February 15, 2025

Revised: March 3, 2025

Accepted: April 10, 2025

อภินันท์ สิริรัตนจิตต์*

Aphinant Sirirattanajitt

พศรเบศรวงศ์ เวชวิริยะสกุล**

Phatsarabet Wetwiriyaakun

ชัชวีร์ แก้วมณี***

Chatchawi Kaeomani

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ 2) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และ 3) ศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 กลุ่ม 30 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” และ 3) แบบประเมินความคิดเห็น สถิติ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด 2) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ องค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” สมรรถนะการสอน และการประเมินผล และ 3) ผลการพัฒนาสมรรถนะการสอน จำแนกเป็น 1) สมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลลัพธ์การเรียนรู้เรื่องสมรรถนะการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

*อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Lecturer, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University, Thailand

**รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Associate Professor Dr., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University, Thailand

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Assistant Professor Dr., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Thaksin University, Thailand

Corresponding Author E-mail Address: sophon@tsu.ac.th



.....
คำสำคัญ : ความต้องการจำเป็น/ รูปแบบการเรียนการสอน/ สมรรถนะการสอน

Abstract

This Research is a Research and Development aimed at 1) Studying the Needs for Developing a Teaching Model to Enhance Teaching Competencies for Undergraduate Students in the Faculty of Education in Thaksin University 2) Developing a Teaching Model to Enhance Teaching Competencies for Undergraduate Students in the Faculty of Education in Thaksin University and 3) Studying the Impact of the Developed Teaching Model on the Teaching Competencies of Undergraduate Students in the Faculty of Education in Thaksin University. The Sample Group consisted of 30 second-year undergraduate students during the first semester of the academic year 2024. The Research Instruments include 1) A questionnaire 2) the “SODPRE Model” teaching model to enhance teaching competencies and 3) A Feedback Evaluation Form. The Statistical analyses used in this study included Mean, Standard Deviation and Comparative Statistics. The Research Findings were as follows: 1) The Need for developing the teaching model was at the highest level. 2) The Developed Teaching Model consisted of five components: Principles, Objectives, Elements of the Teaching Process, Teaching Competencies and Assessment and 3) The Impact of the Teaching Model on the Students’ Teaching Competencies showed 1) Teaching Competencies of the Students were at the highest level 2) Learning Outcomes on Teaching Competencies after the Course were higher than before the course and 3) the Overall Feedback on the Teaching Model was at the highest level.

Keywords : Needs Assessment/ Teaching Model/ Teaching Competencies

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลักในการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการบริการวิชาการ โดยเฉพาะ การผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครูที่คุรุสภากำหนด เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพครูได้สำเร็จ จำเป็นต้องมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการสอน และการประเมินผล การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาจะช่วยพัฒนาผู้เรียนและเป็นแนวทางในการจัด การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามที่องค์กรวิชาชีพต้องการ พิมพ์ แคล้วคลาด และกัญญรัชการย์ นิลวรรณ (Klaewklad and Nilwan, 2017) ระบุว่า การพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตครูระดับปริญญาตรี เป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการเตรียมผู้ที่จะไปเป็นครูในอนาคต สำหรับสมรรถนะการสอนนั้น ถือเป็นหัวใจสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง (Darling - Hammond, 2000 and Brookfield, 1995) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ความรู้และทักษะที่เหมาะสมของครู รวมทั้งนักศึกษาครู จะส่งผลโดยตรงต่อผลลัพธ์ของ



.....

นักเรียนจะเห็นได้ว่า สมรรถนะการสอนนั้นมีความสำคัญมากต่อครู โดยแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1973) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะและพฤติกรรมที่บ่งชี้ความสามารถของบุคคลที่ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ อุปนิสัย เจตคติ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ และค่านิยม โดยนิสิตครูจะได้รับการเรียนรู้อบรม ฝึกฝน อันเป็นการบ่มเพาะสมรรถนะเหล่านี้ผ่านการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาของหลักสูตรทางวิชาชีพครู ดังนั้น ภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา จะต้องผลิตครูอย่างมีคุณภาพ ตามกระแสสังคมของภูมิภาคและของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งในด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน และด้านพฤติกรรม ซึ่งสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูนั้นนอกเหนือจากสมรรถนะหลัก คือสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ยังควรมีการพัฒนาสมรรถนะต่าง ๆ เช่น การประเมินผล การจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เป็นต้น ชัมชุนดิน มามะ มัฮดี แวดราแม และจิระวัฒน์ ต้นสกุล (Mama, Wadramae and Tansakul, 2023) จะเห็นได้ว่า สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นสมรรถนะสำคัญของครู ซึ่งนิสิตครู ผู้ที่จะไปเป็นครูอย่างเป็นรูปแบบในอนาคตนั้น ควรได้รับการพัฒนาให้เกิดสมรรถนะในด้านนี้ อย่างเต็มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีเป้าหมายพัฒนานิสิตให้มีความรู้ในศาสตร์วิชาชีพครูเนื้อหาวิชาเอกและสามารถบูรณาการเนื้อหาวิชาเฉพาะโดย ผนวกวิธีสอนกับเทคโนโลยี และให้มีคุณธรรม จริยธรรม จิตวิญญาณและจรรยาบรรณวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ตามอุดมการณ์ความเป็นครูด้วยความรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพและสังคม พร้อมทั้งมีสมรรถนะตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู สามารถสร้างแรงบันดาลใจ ใฝ่รู้ ออกแบบการจัดการเรียนรู้และประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัยให้เกิดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาชีพครูในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มีรายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาพัฒนานิสิตครูให้มีสมรรถนะการสอนตามเป้าหมายของรายวิชา จากการศึกษารูปแบบจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ยังไม่มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ในรายวิชาดังกล่าวอย่างเป็นทางการ ซึ่งผู้วิจัย เห็นว่าการพัฒนาสมรรถนะการสอน เป็นการฝึกทักษะการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญวิธีการหนึ่ง ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมความมั่นใจให้กับนิสิตก่อนออกไปสู่สถานการณ์จริง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (Faculty of Education, Thaksin University, 2022) ซึ่งเป็นการพัฒนาสมรรถนะการสอน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในวิชาชีพครู ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งผู้จะเป็นครูนั้น จะได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี ซึ่งการฝึกอบรมในวิชาชีพครูที่ถือว่า มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะการสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้นำความรู้ ได้แก่ สารความรู้ สมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครูที่คุรุสภากำหนดและความสามารถเฉพาะตนที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนนำไปประยุกต์ใช้ในการฝึกปฏิบัติทักษะการสอนรูปแบบต่าง ๆ ตลอดทั้งได้มีโอกาสในการเรียนรู้สภาพความเป็นจริงของการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ทักษะการสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตในปัจจุบัน จะประสบปัญหาจากหลายสาเหตุ ได้แก่ นักศึกษามีปัญหาด้านการดำเนินการสอนและการเตรียมการสอน ปัญหาการฝึกปฏิบัติการสอน ปัญหาความพร้อมของนักศึกษา นอกจากนี้ มีปัญหาในการจัดเวลาให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้วย ซึ่งจากงานวิจัยของเมธาวิ ศรีสิงห์



.....
และศราวุธ อินทรเทศ (Srisingh and Intarathet ,2019) ระบุว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา มีปัญหาต่าง ๆ เช่น การเขียนแผนการสอน การใช้สื่อการสอนการควบคุมระยะเวลาในการสอน เป็นต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาเหล่านี้ เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการสอนของนักศึกษา และมีความจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะนักศึกษา ครูให้มีความรู้ ทักษะการปฏิบัติงาน และคุณลักษณะความเป็นครูที่เหมาะสม ซึ่งการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอนสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ซึ่งครอบคลุมทักษะการออกแบบการสอน การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อ การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ที่ใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่เน้นสมรรถนะ การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์นิเทศการสอน นักศึกษา ซึ่งฝึกปฏิบัติการสอนในชั้นปีที่ 4 ได้สังเกตพฤติกรรมการสอนที่สะท้อนถึงสมรรถนะการสอน ของนักศึกษา ยังพบว่า มีปัญหาในการออกแบบการสอน ทักษะการสอนและการควบคุมชั้นเรียน โดยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพครู และสังเคราะห์องค์ประกอบของ ความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนตามกรอบสมรรถนะในการปฏิบัติการสอนของนิสิตในหลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (Faculty of Education, Thaksin University, 2022) มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้การพัฒนาสมรรถนะการสอนสำหรับนิสิตครูระดับปริญญาตรี มีความสำคัญมากและมีความจำเป็นจะต้องเตรียมความพร้อมให้นิสิตครู มีทักษะและความสามารถในการจัดการ เรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ด้วยความสำคัญดังกล่าวมา การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา สมรรถนะการสอนสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี จะมีประโยชน์อย่างยิ่งและเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักศึกษาครูในหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตครู เพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครูในอนาคตได้เต็มประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะ การสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
3. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ทักษิณ จำแนกเป็นศึกษา 3.1) สมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี 3.2) ผลลัพธ์การเรียนรู้เรื่องสมรรถนะ การสอน และ 3.3) ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน



วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้ดำเนินการวิจัยในรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 28 กลุ่ม รวม 839 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 0308231 หลักสูตร และวิทยาการการจัดการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 กลุ่ม จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 0308231 หลักสูตร และวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เป็นอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต ซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไปและมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน มีขั้นตอนการพัฒนาและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ดังนี้

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการสอนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

1.2 ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอน 2) แบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีฟิอาร์อี” 3) แบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน โดยกำหนดประเด็น/ โครงสร้างประเด็นคำถาม/ ข้อคำถาม/ รายการประเมิน และ 4) ข้อคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม

1.3 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยนำเครื่องมือการวิจัยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อหาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้แบบประเมินความสอดคล้อง (IOC) คัดเลือกค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ พบว่า 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 2) แบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีฟิอาร์อี” มีค่าดัชนีความ สอดคล้องเท่ากับ 1.00 3) แบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 และ 4) ข้อคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

1.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีฟิอาร์อี”



2.1 ศึกษาสมรรถนะในการปฏิบัติการสอนของนิสิตในเอกสารหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ในรายวิชา 0308231 หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ แนวคิดการวิเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอน แนวคิดพื้นฐาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการสอน

2.2 ร่างรูปแบบการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาขึ้นเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนองค์ประกอบที่ 3 องค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” (SODPRE MODEL) โดยมีกระบวนการ 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ศึกษาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอน (Study) ขั้นที่ 2 สังเกตการสอนในสถานที่จริง (Observe) เป็นขั้นที่นิสิตจะเข้าสังเกตการสอน ในสถานศึกษาจริง ขั้นที่ 3 ออกแบบการเรียนการสอนเป็นแผนการสอน (Design) เป็นขั้นที่นิสิตจะต้องนำความรู้และประสบการณ์ตรงจากขั้นที่ 1 และ 2 มาใช้ในการออกแบบแผนการสอน ขั้นที่ 4 ฝึกสอนโดย การปฏิบัติจริง (Practice) เป็นขั้นที่นิสิตจะนำแผนการสอนที่ออกแบบในขั้นที่ 3 ใช้ฝึกสอนในชั้นเรียนของสถานศึกษาจริง ขั้นที่ 5 สะท้อนผลจากการฝึกสอนโดยการปฏิบัติจริง (Reflect) เป็นขั้นที่นิสิตแต่ละคนกับเพื่อนนิสิต ร่วมถอดบทเรียนและสะท้อนผลการฝึกสอน และขั้นที่ 6 ประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน (Evaluation) เป็นขั้นที่นิสิตจะทำการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนองค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะการสอนของนิสิตครู ประกอบด้วย 3 สมรรถนะสำคัญ ได้แก่ 1) ด้านสมรรถนะในการออกแบบการเรียนการสอน 2) ด้านสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านสมรรถนะในการประเมินผลการเรียนรู้ และองค์ประกอบที่ 5 การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน

2.3 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาขึ้น โดยผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ด้วยแบบประเมินความเหมาะสมเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาขึ้น พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = .61)

2.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัยที่ใช้ประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลลัพธ์การเรียนรู้เรื่องสมรรถนะการสอน และ แบบประเมินสมรรถนะการสอน

1) แบบทดสอบวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ เรื่อง สมรรถนะการสอน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากข้อสอบทั้งหมด จำนวน 35 ข้อ พบว่าได้ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 - 1.00 จากนั้นผู้วิจัยนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Tryout) กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน แล้ววิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อโดยตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยวิธีของ (Brennan) ที่ผ่านเกณฑ์มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป พบว่า แบบทดสอบมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.32 - 0.75 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ ตรวจสอบหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) โดยวิธีของโลเวลล์ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88



2) แบบประเมินสมรรถนะการสอน ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินสมรรถนะการสอน แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ตอนที่ 2 รายการประเมินสมรรถนะการสอน เป็นแบบมาตราประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสมรรถนะการออกแบบการเรียนการสอน 2) สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านสมรรถนะในการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า รายการประเมิน จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 หลังจากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินแล้ว ทดลองใช้ (Tryout) กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมิน (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์ (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ (Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.77

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D)

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐาน แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการศึกษาเอกสาร และศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน โดยเก็บข้อมูลกับนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งเคยลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 0308231 หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ มาแล้ว จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถาม และเก็บข้อมูลจากอาจารย์ผู้สอน ในรายวิชา 0308231 หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 คน โดยวิธีการสนทนากลุ่ม แล้วได้ศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยวิธีสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 3 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา โดยออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาใช้ จากนั้นเสนอร่างรูปแบบการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาขึ้นต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสม โดยผลการพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่ต้องการพัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$, S.D. = .61)

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย โดยทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะ การสอน “โมเดล แอสโอดีฟิอาร์อี” (SODPRE MODEL) กับนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 กลุ่ม จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 0308231 หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ จำนวน 52 คาบ เป็นชั่วโมงบรรยายและปฏิบัติการ โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ปฐมนิเทศทำความเข้าใจกับนิสิตกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล บทบาทของนิสิตและบทบาทของอาจารย์ผู้สอน ขั้นที่ 2 ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลลัพธ์การเรียนรู้ เรื่องสมรรถนะการสอน จำนวน 30 ข้อ ขั้นที่ 3 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีฟิอาร์อี” ทั้ง 6 ขั้น จำนวน 52 คาบ ขั้นที่ 4 ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลลัพธ์การเรียนรู้เรื่อง สมรรถนะการสอน จำนวน 30 ข้อ ขั้นที่ 5 ประเมินสมรรถนะ



.....
การสอนและขั้นที่ 6 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ผลตามลำดับเพื่อหาค่าเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติค่าที่

ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน โดยประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน โดยผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จากการใช้แบบประเมินความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอน หลังการทดลอง และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนกับนิสิตจำนวน 30 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามประเภท ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ จากแบบสอบถามและแบบประเมิน ใช้วิธีการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติค่าที่ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแบบสนทนากลุ่ม และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตาราง 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ (N = 30)

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
1	การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อออกแบบการสอนที่เหมาะสม	4.55	.60	มากที่สุด
2	การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสมรรถนะที่ต้องการพัฒนา	4.55	.60	มากที่สุด
3	การเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน	4.60	.59	มากที่สุด
4	การออกแบบแผนการสอนที่บูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะที่ต้องการพัฒนาผู้เรียน	4.60	.68	มากที่สุด
5	การวางแผนการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.55	.60	มากที่สุด
6	การจัดกิจกรรมที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง	4.57	.68	มากที่สุด
7	การใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนที่ทันสมัย	4.60	.68	มากที่สุด
8	การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถนะ	4.52	.51	มากที่สุด
9	การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนที่หลากหลาย	4.55	.60	มากที่สุด
10	การส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา	4.65	.58	มากที่สุด
11	การประเมินสมรรถนะผู้เรียนตามสภาพจริง	4.55	.60	มากที่สุด
12	การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการพัฒนาผู้เรียน	4.60	.68	มากที่สุด
13	การใช้เครื่องมือประเมินที่หลากหลายและเหมาะสม	4.40	.59	มาก
14	การวิเคราะห์ผลการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	4.55	.60	มากที่สุด
15	การสร้างเกณฑ์การประเมินที่สอดคล้องกับสมรรถนะ	4.57	.68	มากที่สุด
16	การออกแบบกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ	4.50	.51	มากที่สุด
17	การพัฒนารูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชา	4.59	.60	มากที่สุด
18	การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนให้เหมาะสมกับรายวิชา	4.55	.68	มากที่สุด
19	การสร้างระบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการเรียนการสอน	4.45	.51	มาก
20	การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ	4.55	.60	มากที่สุด
รวม		4.54	.61	มากที่สุด



.....

จากตาราง 1 พบว่า ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$) เมื่อจำแนกรายการ มี 3 ลำดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา ($\bar{x} = 4.65$) การเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ($\bar{x} = 4.60$) การออกแบบแผนการสอนที่บูรณาการเนื้อหาเข้ากับทักษะที่ต้องการพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.60$) การใช้เทคโนโลยีและสื่อการสอนที่ทันสมัย ($\bar{x} = 4.60$) การให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาผู้เรียน ($\bar{x} = 4.60$) และการพัฒนารูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชา ($\bar{x} = 4.59$) ตามลำดับ

ตาราง 2 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน					
แนวทางในการสมรรถนะการสอนของนิสิตครู จะต้องคำนึงถึงความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะการสอน ที่จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และมีขั้นตอนที่ชัดเจนสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชา					
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน					
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน เพื่อเป็นเครื่องมือพัฒนาสมรรถนะการสอนที่มีประสิทธิภาพ แก่นิสิตครู ผ่านการเรียนรู้แบบผสมผสานในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
องค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน					
“โมเดล แอสโอดีทีอาร์อี”					
ขั้นที่ 1 ศึกษาความรู้เกี่ยวกับ หลักสูตรและวิธีสอน (Study)	ขั้นที่ 2 สังเกตการสอน ในสถานที่จริง (Observe)	ขั้นที่ 3 ออกแบบการ เรียนการสอน เป็นแผน การสอน (Design)	ขั้นที่ 4 ฝึกสอนโดย การปฏิบัติจริง (Practice)	ขั้นที่ 5 สะท้อนผล การฝึกสอนโดยการ ปฏิบัติจริง (Reflect)	ขั้นที่ 6 ประเมินผล การเรียนรู้ตาม รูปแบบการสอน (Evaluation)
สมรรถนะการสอนของนิสิตครู					
สมรรถนะในการออกแบบ การเรียนการสอน	สมรรถนะในการจัดการเรียนรู้			สมรรถนะในการประเมินผล การเรียนรู้	
-ความสามารถในการเลือกเนื้อหา ตามหลักสูตรที่เหมาะสมกับวิธีสอน	-ความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียน -ความสามารถในการอธิบาย -ความสามารถในการดึงดูดและ แปรเปลี่ยนความสนใจ -ความสามารถในการใช้คำถาม -ความสามารถในการเสริมกำลังใจ -ความสามารถในการใช้บทบาทสมมติ ในการเรียนการสอน -ความสามารถในการใช้สื่อ -ความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน -ความสามารถในการพัฒนาความคิด รวบยอดของนักเรียน -ความสามารถในการสรุปบทเรียน			-ความสามารถในการกำหนดวิธีวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้	
-ความสามารถในการเลือกวิธีสอน				-ความสามารถในการออกแบบ เครื่องมือวัดและประเมินผล	
-ความสามารถในการเลือกเทคนิค การสอน				-ความสามารถในการระบุเกณฑ์ การประเมินผล	
-ความสามารถในการออกแบบลำดับ ขั้นตอนการสอน				-ความสามารถในการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อ พัฒนาผู้เรียน	
-ความสามารถในการออกแบบสื่อ ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่					
-ความสามารถในการออกแบบการวัด และประเมินผล					
การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน					



.....
จากตารางที่ 2 ผลการพัฒนาแบบการเรียนการสอนฯ ที่พัฒนาขึ้น มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ
วัตถุประสงค์ องค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” สมรรถนะการสอน
ของนิสิตครู และการประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน

ตาราง 3 ผลการประเมินสมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
จากการใช้รูปแบบการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” (N = 30)

ที่	รายการประเมินสมรรถนะการสอนของนิสิต	$\bar{x}$	S.D.	แปลความหมาย
	ด้านสมรรถนะการออกแบบการเรียนการสอน			
1	ความสามารถในการเลือกเนื้อหาตามหลักสูตรที่เหมาะสมกับวิธีสอน	4.60	0.57	มากที่สุด
2	ความสามารถในการเลือกวิธีสอน	4.56	0.58	มากที่สุด
3	ความสามารถในการเลือกเทคนิคการสอน	4.52	0.65	มาก
4	ความสามารถในการออกแบบลำดับขั้นตอนการสอน	4.60	0.70	มากที่สุด
5	ความสามารถในการเลือกออกแบบสื่อด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่	4.56	0.58	มากที่สุด
6	ความสามารถในการออกแบบการวัดและประเมินผล	4.48	0.71	มาก
	ด้านสมรรถนะการจัดการเรียนรู้			
7	ความสามารถในการนำเข้าสู่บทเรียน	4.60	0.70	มากที่สุด
8	ความสามารถในการอธิบาย	4.52	0.50	มากที่สุด
9	ความสามารถในการดึงดูดและปรับเปลี่ยนความสนใจ	4.52	0.58	มากที่สุด
10	ความสามารถในการใช้คำถาม	4.56	0.65	มากที่สุด
11	ความสามารถในการเสริมกำลังใจ	4.56	0.71	มากที่สุด
12	ความสามารถในการใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน	4.60	0.70	มากที่สุด
13	ความสามารถในการใช้สื่อ	4.44	0.58	มาก
14	ความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน	4.56	0.58	มากที่สุด
15	ความสามารถในการพัฒนาความคิดรวบยอดของนักเรียน	4.56	0.71	มากที่สุด
16	ความสามารถในการสรุปบทเรียน	4.52	0.50	มากที่สุด
	ด้านสมรรถนะการประเมินผลการเรียนรู้			
17	ความสามารถในการกำหนดวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.52	0.58	มากที่สุด
18	ความสามารถในการออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผล	4.56	0.71	มากที่สุด
19	ความสามารถในการระบุเกณฑ์การประเมินผล	4.48	0.50	มาก
20	ความสามารถในการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.56	0.58	มากที่สุด
	รวม	4.54	0.61	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ผลการประเมินสมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี จากการใช้รูปแบบการ
เรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.54) และเมื่อจำแนกรายการ
4 อันดับสูงสุด ได้แก่ ความสามารถในการเลือกเนื้อหาตามหลักสูตรที่เหมาะสมกับวิธีสอน ($\bar{x}$ = 4.60) ความสามารถในการ
ในการนำเข้าสู่บทเรียน ($\bar{x}$ = 4.60) ความสามารถในการออกแบบลำดับขั้นตอนการสอน ($\bar{x}$ = 4.60)
และความสามารถในการใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน ($\bar{x}$ = 4.60) อยู่ในระดับมากที่สุด



ตาราง 4 ผลลัพธ์การเรียนรู้เรื่องสมรรถนะการสอน ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ จากการใช้รูปแบบการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” (N = 30)

ผลลัพธ์การเรียนรู้	จำนวนผู้เรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	df	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	30	18.65	1.75	37	40.01	.000
หลังเรียน	30	30	27.00	1.62			

**p<.01

จากตาราง 4 พบว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้เรื่องสมรรถนะการสอน ของนิสิตระดับปริญญาตรี จากการใช้รูปแบบการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีการกำหนดค่า Effect Size ที่ 0.8

ตาราง 5 ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และผู้ทรงคุณวุฒิ (N = 35)

ที่	รายการประเมินความคิดเห็น	$\bar{x}$	S.D.	แปลความหมาย
1	หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน	4.55	.68	มากที่สุด
2	วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน	4.50	.51	มากที่สุด
3	องค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี”	4.55	.68	มากที่สุด
4	สมรรถนะการสอนของนิสิตครู	5.00	.00	มากที่สุด
5	การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน	4.65	.51	มากที่สุด
รวม		4.65	.47	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” ของนิสิตและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 35 คน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” โดยภาพรวมจากนิสิตจำนวน 30 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน สรุปประเด็น ตามลำดับ ได้แก่ ประเด็นที่ 1 หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน มีความคิดเห็นว่า รูปแบบการเรียน การสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” มีหลักการที่สำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตครูผ่านกระบวนการที่เป็นขั้นตอนชัดเจนและมีการวางแผนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ โดยหลักการที่ใช้ในโมเดลนี้ คำนึงถึงการพัฒนาทักษะการคิดและการปฏิบัติของผู้เรียนอย่างสมดุล เช่น การให้โอกาสในการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสร้างความเข้าใจในทักษะและความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเด็นที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน มีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของ “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตครู โดยเน้นการพัฒนาทักษะทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจ กระบวนการคิด และการประยุกต์ใช้ทักษะต่าง ๆ ในการสอน ด้วยการให้ความสำคัญกับการฝึกฝนและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ประเด็นที่ 3 องค์ประกอบของกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี”



.....
อาร์อี” มีความคิดเห็นว่า “โมเดล แอสโอดีฟอาร์อี” ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 6 ชั้น ได้แก่ ศึกษาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอน (Study) สังเกตการสอนในสถานที่จริง (Observe) ออกแบบการเรียนการสอนเป็นแผนการสอน (Design) ฝึกสอนโดยการปฏิบัติจริง (Practice) สะท้อนผลการฝึกสอนโดยการปฏิบัติจริง (Reflect) และประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน (Evaluation) โดยแต่ละขั้นตอนมีบทบาทในการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตครู อย่างมีประสิทธิภาพ ประเด็นที่ 4 สมรรถนะการสอนของนิสิตครู มีความคิดเห็นว่า ความสำคัญของสมรรถนะการสอนของนิสิตครูคือการพัฒนาทักษะที่ครอบคลุมทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมถึงทักษะในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ ด้วยการฝึกทักษะจากประสบการณ์จริง ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาของนิสิตครูในทุกด้าน และประเด็นที่ 5 การประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน มีความคิดเห็นว่า การประเมินผลใน “โมเดล แอสโอดีฟอาร์อี” มีความสำคัญในการติดตามความก้าวหน้าและผลการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตครู โดยการใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เช่น การประเมินจากการปฏิบัติจริง การทดสอบ และการสะท้อนความคิดเห็นจากผู้เรียน ซึ่งช่วยให้สามารถประเมินและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

อภิปรายผลวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอนสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนั้นอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งบ่งชี้ว่า นิสิตมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะการสอนอย่างมาก และมองเห็นความสำคัญของการมีรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถช่วยเสริมสร้างสมรรถนะการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่นิสิตมีความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะการสอนในระดับสูงอาจเป็นผลมาจากความเข้าใจในความสำคัญของการเรียนการสอนที่มีคุณภาพซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู การพัฒนาทักษะการสอนและการใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติงานได้จริงในภาคสนาม ในส่วนของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอดีฟอาร์อี” ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ก็เป็นโมเดลที่สอดคล้องกับความต้องการของนิสิต โดยการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นระบบ ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในหลักการสอนและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ โมเดลนี้ประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปในทิศทางที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ นิสิตได้ทำการศึกษาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนได้ สังเกตการสอนในสถานที่จริงในโรงเรียนที่ได้รับความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนได้ออกแบบการเรียนการสอนเป็นแผนการสอน ได้ฝึกสอนโดยการปฏิบัติจริง ได้ร่วมสะท้อนผลการฝึกสอนโดยการปฏิบัติจริง และประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน (Evaluation) โดยแต่ละขั้นตอนมีบทบาทในการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตครู ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะการสอนในหลายด้าน จากผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว นิสิตคาดหวังที่จะได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการสอนในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการใช้เทคนิคและวิธีการที่สามารถปรับใช้ได้จริงในห้องเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า การประเมินผลอย่างต่อเนื่องในกระบวนการสอนยังเป็นจุดแข็งที่สามารถพัฒนาทักษะการสอนของนิสิตให้ดียิ่งขึ้นการมีรูปแบบที่มี



.....

การประเมินผลทุกขั้นตอนทำให้สามารถปรับปรุงการสอนได้อย่างต่อเนื่องและตอบสนองต่อความต้องการของนิสิตได้อย่างเหมาะสมโดยผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการวิจัยของ สุภาวดี วิสุวรรณ อติสร เนาวนนท์ สิริลักษณ์ โปร่งสันเทียะ (Wisuwat, Naowanon, and Prongsantiea, 2019) พชรภรณ์ บางเขียว ชัยยศ ดำรงกิจโกศล พิษณุ บางเขียว (Bangkhieo, Damrongkitkosol, and Bangkhieo, 2021) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี อภิปรายผลวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีฟิอาร์อี” สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีฟิอาร์อี” แสดงให้เห็นว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ มีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี โดยการเรียนการสอนที่พัฒนาในลักษณะของการเรียนรู้แบบมีขั้นตอนที่ชัดเจนตั้งแต่การศึกษาทฤษฎี การสังเกตการสอนในสถานการณ์จริง การออกแบบแผนการสอน การปฏิบัติจริงการสะท้อนผล และการประเมินผล ส่งผลให้นิสิตสามารถพัฒนาความสามารถในการสอนได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการสอน “โมเดล แอสโอดีฟิอาร์อี” แต่ละขั้นตอน มีพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการสอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ศึกษาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอน (Study) นิสิตเริ่มต้นจากการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีการสอนในเชิงทฤษฎี ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด พื้นฐานการจัดการเรียนรู้ และแนวทางการออกแบบการสอนอย่างถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนนี้ช่วยให้นิสิตสามารถสร้างองค์ความรู้พื้นฐานและนำไปใช้ในการออกแบบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นที่ 2 สังเกตการสอนในสถานที่จริง (Observe) การสังเกตการสอนในสถานการณ์จริงเป็นการเปิดโอกาสให้นิสิตได้เห็นการจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียน ทำให้สามารถวิเคราะห์และประเมินเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงเข้าใจปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนนี้ช่วยให้นิสิตสามารถพัฒนาความสามารถในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น ขั้นที่ 3 ออกแบบการเรียนการสอนเป็นแผนการสอน (Design) ในขั้นตอนนี้ นิสิตมีโอกาสนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาและสังเกตการณ์มาใช้ในการออกแบบแผนการสอนที่มีโครงสร้างชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน จากการศึกษาพบว่า การออกแบบแผนการสอนช่วยให้นิสิตสามารถคิดวิเคราะห์และวางแผนการสอนที่เหมาะสม รวมถึงสามารถเลือกใช้สื่อการสอนและเทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ขั้นที่ 4 ฝึกสอนโดยการปฏิบัติจริง (Practice) การฝึกสอนโดยการปฏิบัติจริงเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะการสอน นิสิตมีโอกาสนำแผนการสอนที่ออกแบบไว้มาทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยให้เกิดทักษะการสอนที่แท้จริง ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนนี้มีส่วนสำคัญอย่างมากในการพัฒนาความสามารถในการจัดการชั้นเรียน การใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสม และการโต้ตอบกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขั้นที่ 5 สะท้อนผลจากการฝึกสอนโดยการปฏิบัติจริง (Reflect) การสะท้อนผลหลังจากฝึกสอนเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้นิสิตได้รับการพัฒนาต่อเนื่องโดยการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุงของตนเอง ผลการศึกษาพบว่าขั้นตอนนี้ช่วยให้นิสิตสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและพัฒนาแนวทางการสอนของตนเองให้ดีขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้แบบวิพากษ์ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู และขั้นที่ 6 ประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน (Evaluation) ขั้นตอนสุดท้ายเป็นการประเมินผลทั้งในด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนและประสิทธิภาพของการสอนของนิสิต ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญ



.....
ในการพัฒนาสมรรถนะการสอนให้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลที่มีระบบช่วยให้มั่นใจถึงผลลัพธ์ของกระบวนการเรียนรู้ และสามารถพัฒนาการสอนของตนเองให้ตรงกับเป้าหมายทางการศึกษา โดยผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการวิจัยของสุภาวดี วิสุวรรณ อติศร เนาวนนท์ และสิริลักษณ์ โปร่งสันเทียะ (Wisuwat, Naowanon, and Prongsantiea, 2019) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักศึกษาครูการศึกษาพิเศษ มีชื่อเรียกว่า “LC-3R Model” และค่าความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ แสงเดือน เจริญนิม กับกนิษฐา เชาว์วัฒนกุล (Charoenchim and Chao-wattanukul, 2022) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย หลักการของรูปแบบวัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าและการเรียนออนไลน์ด้วยกระบวนการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน และการวัดและประเมินผล

อภิปรายผลวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3 อภิปรายผลการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรีผ่านรูปแบบการเรียนการสอน “โมเดล แอสโอตีฟิอาร์อี” สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่มีโครงสร้างชัดเจนและเป็นระบบ โดยพิจารณาจาก 3 ประเด็น หลัก ได้แก่ ระดับสมรรถนะการสอนของนิสิตหลังการเรียนรู้ ผลลัพธ์การเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน และความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนการสอน โดยประเด็นที่ 1 สมรรถนะการสอนของนิสิตระดับปริญญาตรี ผลการวิจัย พบว่าสมรรถนะการสอนของนิสิตหลังจากเข้าร่วมกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนตาม “โมเดล แอสโอตีฟิอาร์อี” สามารถพัฒนาความสามารถในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกระบวนการที่เป็นระบบตั้งแต่การศึกษาทฤษฎี (Study) การสังเกตการสอนจริงในโรงเรียน (Observe) ไปจนถึงการฝึกสอน (Practice) และการสะท้อนผล (Reflect) มีส่วนช่วยให้นิสิตเกิดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และนิสิตได้มีประเมินผลการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (Evaluation) ทำให้สะท้อนถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้สมรรถนะการสอนของนิสิตอยู่ในระดับสูง ได้แก่ การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง นิสิตมีโอกาสได้ฝึกสอนจริงในสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยพัฒนา ทักษะ การสอนและความมั่นใจ การสะท้อนผลอย่างต่อเนื่องโดยขั้นตอนสะท้อนผล ช่วยให้นิสิตสามารถประเมินตนเองและปรับปรุงเทคนิคการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและการออกแบบแผนการสอนที่เป็นระบบ ในส่วนขั้นตอนการออกแบบ (Design) ทำให้นิสิตมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนและมีมืออาชีพมากขึ้น ส่วนประเด็นที่ 2 ผลลัพธ์การเรียนรู้เกี่ยวกับสมรรถนะการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้เรื่องสมรรถนะการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอนตาม “โมเดล แอสโอตีฟิอาร์อี” ว่านิสิต มีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการสอน แต่ขาดประสบการณ์ในการนำไปใช้จริง แต่หลังเรียนตามกระบวนการของ “โมเดล แอสโอตีฟิอาร์อี” แล้วนั้น นิสิตได้พัฒนาสมรรถนะการสอนผ่านการฝึกปฏิบัติจริงและการสะท้อนผล ทำให้สามารถบูรณาการทฤษฎีกับการปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น โดยกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมผลลัพธ์ที่ดีขึ้น ได้แก่การเรียนรู้แบบมีขั้นตอนที่ชัดเจน ทำให้นิสิตเข้าใจและพัฒนาทักษะการสอนอย่างต่อเนื่อง การให้ออกาสินิสิตได้ฝึกสอนจริง ช่วยให้นิสิตสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงและการประเมินผลที่มีระบบ ทำให้นิสิตสามารถเห็นพัฒนาการของตนเองและปรับปรุงการสอนได้อย่างเป็นระบบ



.....
และประเด็น ที่ 3 ความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” เป็นรูปแบบการเรียนการสอน ที่ตอบสนองความต้องการของนิสิตในการพัฒนาสมรรถนะการสอน ซึ่งเหตุผลที่นิสิตให้คะแนนความพึงพอใจในระดับสูง ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นระบบ มีการวางโครงสร้างที่ชัดเจน ตั้งแต่การเรียนรู้ทฤษฎี การสังเกต การออกแบบ การปฏิบัติ และการประเมินผล การให้โอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ช่วยให้นิสิตสามารถพัฒนาทักษะการสอนได้อย่างแท้จริง และการสะท้อนผลและปรับปรุงการสอนทำให้นิสิตสามารถเรียนรู้จากข้อผิดพลาดและพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง จากการอภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 นี้สอดคล้องกับงานวิจัย ของแสงเดือน เจริญฉิม และกนิษฐา เชาว์วัฒนกุล (Charoenchim and Chao-wattanakul, 2022) ที่พบว่า ความรู้หลังจากเรียนด้วย รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน และความสามารถการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ หลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาวดี วิสุวรรณ อติศร เนาวนนท์ และสิริลักษณ์ โปร่งสันเทียะ (Wisuwat, Naowanon, and Prongsantia, 2019) ที่ได้ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักศึกษาครูการศึกษาพิเศษ ว่า หลังการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอน สมรรถนะด้านความรู้ อยู่ในระดับชำนาญ สมรรถนะด้านทักษะ อยู่ในระดับชำนาญ และสมรรถนะด้านเจตคติและคุณลักษณะอยู่ในระดับเชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตครู ดังนั้น ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมครูใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเตรียมความพร้อมของครูในทุกระดับการศึกษา

2. การปรับใช้ “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” ในหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ควรมีการนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์และคณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการฝึกทักษะการสอนที่มีประสิทธิภาพให้กับนิสิตในทุกภาคเรียน เพื่อช่วยเพิ่มสมรรถนะการสอนของนิสิตได้ดียิ่งขึ้น

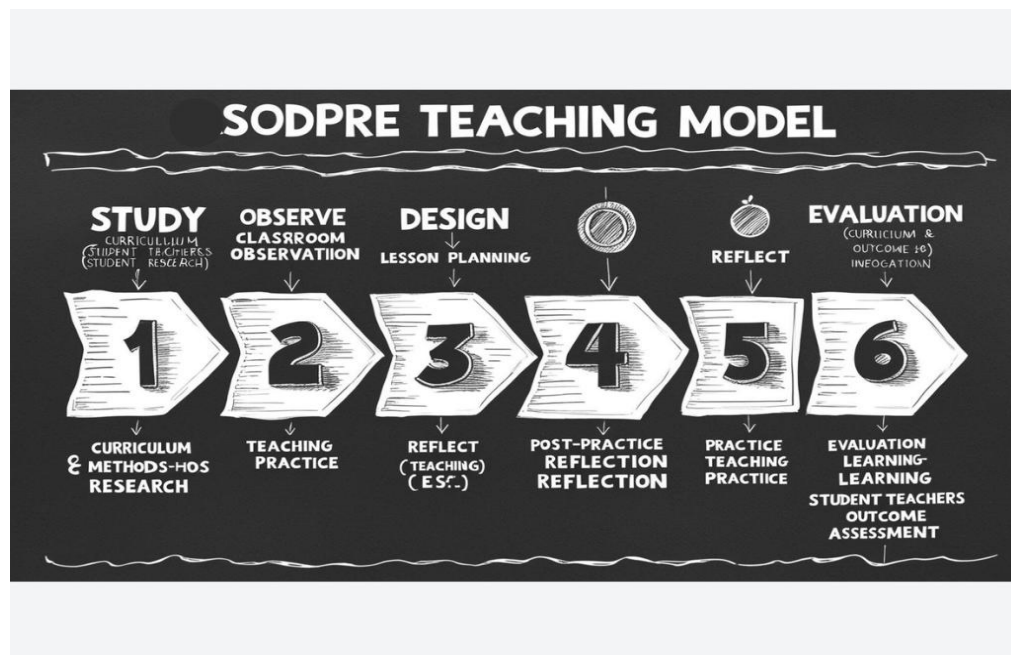
ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาผลกระทบระยะยาวของการใช้ “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” โดยการติดตาม และประเมินผลของนิสิตที่ใช้รูปแบบนี้ไปในระยะเวลาหลายปี เพื่อตรวจสอบว่าโมเดลนี้มีผลต่อการพัฒนาทักษะการสอนอย่างไร

2. การศึกษาผลกระทบจากการใช้ “โมเดล แอสโอดีพีอาร์อี” ในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ หรือการศึกษารัฐบาล โดยเปรียบเทียบผลกระทบจากการใช้โมเดลนี้ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพื่อหาวิธีการปรับปรุงโมเดลให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของแต่ละสาขาวิชา



องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย



“โมเดล แอสโอดีฟอาร์อี” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นระบบ มีโครงสร้างกระบวนการสอนชัดเจน โดยเริ่มต้นเป็นขั้นตอน ช่วยพัฒนาการเรียนรู้เนื้อหาและปฏิบัติการในรายวิชาไปทีละขั้นตอน โดยไม่ข้ามกระบวนการสำคัญ ส่งผลต่อการพัฒนาสมรรถนะการสอนของนิสิตครูอย่างเป็นระบบ

References

- Bangkhieo, P., Damrongkitkosol, C., and Bangkhieo, P. (2021). Curriculum Development Model for Enhancing Teacher Competency According to Professional Standards. *Journal of Education*, 15(2), 32-44. (in Thai)
- Brookfield, D. (1995). *Becoming a Critically Reflective Teacher*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Charoenchim, S., and Chao-wattanakul, K. (2022). Development of a Teaching Model Based on Blended Learning to Enhance the Ability to Design Learning Activities for Teacher Education Students. *Silpakorn University Education Research Journal*, 14(1), 185-202. (in Thai)
- Darling-Hammond, L. (2000). *Teacher Quality and Student Achievement: A Review of State Policy Evidence*. *Education Policy Analysis Archives*, (8), 1.
- Faculty of Education, Thaksin University. (2022). *Graduate Program Curriculum in Education (4 years) Revised Curriculum, 2022*. Songkhla: Thaksin University. (in Thai)
- Klaewklad, P., and Nilwan, K. (2017). Guidelines for Teacher Development According to Teacher Professional Standards in the Ranong Primary Education Service Area Office. *In the 8th National and International Research Conference*. (in Thai)



-
- Mama, S., Wadramai, M., and Tansakul, J. (2023). Development of a Teacher Competency Assessment Model in Learning Management According to the Teacher Professional Standards for Student Teachers with Multi-Dimensional Scoring Evaluation. *Journal of Education Prince of Songkhla University Pattani Campus*, 34(1), 53 - 65. (in Thai)
- McClelland, D. (1973). Testing for Competence Rather Than for "Intelligence". *American Psychologist*, 28(1), 1-14.
- Srising, M., and Intharathes, S. (2019). Problems and Solutions for Teacher Internship Experience of Students in the Bachelor of Education Program Agricultural Science Major Faculty of Education Sakon Nakhon Rajabhat University. *Journal of Industrial Education*, 18(3), 13 - 32. (in Thai)
- Wisuwan, S., Naowanon, A., and Prongsantiea, S. (2019). Development of a Teaching Model to Enhance Competency for Special Education Student Teachers. *Community Research Journal*, 13(2), 55 - 64. (in Thai)